

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

“ถึงมีวาสนาก็ต้องฝึกอบรม”

เมื่อวานนี้งานรู้สึกเจียบ ๆ สงบแปลก ๆ กว่าทุกปีอยู่ แต่เวลาผลของงานแสดง ออกมานี้ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๐ กิโล ๔๒ บาท มาได้ตอนบ่ายอีก ๔ บาทเป็นทองคำ น้ำหนัก ๑๐ กิโล ๔๖ บาท ๘๙ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖,๗๙๒ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑,๐๒๑, ๕๓๕ บาท (หนึ่งล้านสองหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยสามสิบห้าบาท) เมื่อวานนี้งานเจียบ ๆ แต่ผลของงานแสดงเด่นคือทองคำได้ถึง ๑๐ กิโล ดอลลาร์ตั้ง ๖,๗๙๒ ดอลลาร์ ทองคำที่ มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วเวลานี้ ๕ พัน ๕๙ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากมอบ เข้าคลังหลวงแล้วได้ ๗๒ กิโล ๕ บาท ๑๗ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๑๓๑ กิโล ครึ่ง **รวมทั้งที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบ รวมทั้งหมดเลยเป็นทองคำ ๕,๑๓๑ กิโลครึ่ง** หรือน้ำหนัก ๕ ตัน ๑๓๑ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๖,๘๖๗,๐๐๐ ดอลลาร์ ที่มอบเข้าเรียบร้อยแล้ว กรุณาทราบตามนี้

เราจะหนุนขึ้นเรื่อย ๆ นะ เฉพาะทองคำดอลลาร์นี้ไม่อ่อนข้อ จะต้องหนุนเคียง ข้างกันไป เพราะเป็นประโยชน์แก่คลังหลวงของเราและประชาชนมากมาย ทองคำเข้า อยู่ในนั้นก็แผ่วศมีออก ดอลลาร์อยู่ในนั้นก็แผ่วศมีออกให้เป็นความสะดวกสบายเกี่ยวกับเรื่องการเงิน เช่น พิมพ์ธนบัตรเพิ่ม เรามีดอลลาร์มากก็ยิ่งพิมพ์ธนบัตรเพิ่มได้มากขึ้น ๆ

วันนี้คนไม่ค่อยมากเพราะเมื่อวานนี้มาก แต่รู้สึกจะน้อยกว่าทุกปี งานประจำปี โลกธาตุที่ผ่านมาเมื่อวานนี้รู้สึกว่าคนจะน้อยกว่าทุกปีเล็กน้อย น้อยกว่าบ้าง แต่ผลแห่ง งานของเราไม่น้อยนะ ทองคำได้ตั้ง ๑๐ กิโลกว่า ดอลลาร์ก็ตั้งหกพันกว่า

หลวงตานี้แก่มาแล้วจะได้ประกาศเรื่อย ๆ คือการแก่มาของหลวงตานี้ หลวง ตาไม่ได้หวังตัวเองนะ ห่วงบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธมาตั้งเดิมต่างหาก ที่ว่า ห่วงพี่น้องทั้งหลายไม่ได้หวังหลวงตา คือหวังในการแนะนำสั่งสอนจะไม่ได้สั่งสอนพี่ น้องทั้งหลายนาน เดียวก็ตายไป ครั้นตายไปผู้มาสั่งสอนมันก็มีนิสัยวาสนาต่างกัน เช่น อย่างท่านแสดงไว้ในตำรา พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่างแม่นยำเหมาะเลย ว่า พระ อรหันต์นั้นสิ้นกิเลสเหมือนกันก็จริง แต่บุญญาคุณภาพหรือนิสัยวาสนาบุญญาภิสมภารนี้

มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน เรื่องความบริสุทธิ์นี้เสมอกันหมด นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้ายเป็นธรรมชาติเสมอกันหมด ท่านแสดงไว้เป็นบาลีว่า นตฺถิ เสฺยฺโยว ปาปิโย ไม่มีควมยิ่งหย่อนต่างกันแม้ชนิดหนึ่งเลย

นี่คือความบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย แต่นิสัยวาสนาของแต่ละท่าน ๆ ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาทำความปรารถนาแปลกต่างกัน แปลกต่างยังไง มุ่งจุดสุดยอดก็คือขอเป็นอรหันต์หรือความพ้นทุกข์อย่างเดียวกัน แต่เครื่องประดับนั้นให้เป็นพระอรหันต์ด้วย ให้มีบุญญาภิสมภารนิสสัยวาสนามีแบบคายนางั้น เค้นทางนั้น เค้นทางนี้ต่าง ๆ กัน ท่านทำความปรารถนาไว้อย่างนั้น ทีนี้พอสมบูรณ์เต็มทีจิตบริสุทธิ์แล้ว นิสัยวาสนาบุญญาภิสมภารซึ่งเทียบกับกิ่งก้านสาขาดอกใบของไม้ต้นนั้นแตกกิ่งแตกก้านออกไปต่าง ๆ กัน เป็นอย่างงั้นนะ

ไม่ว่าไม้ชนิดเดียวกัน กิ่งก้านจะเหมือนกันหมด ไม่เหมือน กิ่งก้านสาขาดอกใบจะแปลกต่างกันไปในนามของไม้ชนิดนั้น พระนามของพระสาวกทั้งหลายก็เหมือนกัน เป็นความบริสุทธิ์ล้วน ๆ เหมือนกัน นิสัยวาสนาจึงแปลกต่างกัน มีความลึกต้นหนาบางกว้างแคบต่างกันมากที่สุด เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าท่านจึงได้ทรงตั้งสมณศักดิ์ให้พระ พุทฺธงาย ท่านเรียกว่า เอตทัคคะ คือเลิศคนละทาง ๆ เฉพาะพระองค์ทรงตั้งก็มี ๘๐ องค์ บรรดาพระอรหันต์ทั้งหมด พระองค์ทรงตั้งเอตทัคคะคือสมณศักดิ์ให้พระอรหันต์ ๘๐ องค์ ยกตัวอย่างเช่น พระสารีบุตร ยกย่องทางสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก ในบรรดาสาวกทั้งหลาย พระสารีบุตรเป็นที่หนึ่ง เห็นไหมล่ะ นั่นท่านตั้งไว้แล้ว แล้วบรรดาวิชาศักดานุภาพทั้งหลายนี้มี พระโมคคัลลาน์ เป็นที่หนึ่งในบรรดาสาวกทั้งหลาย

การกล่าวทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงว่าท่านเหล่านั้นไม่มีปัญหาไม่มีวิชาศักดานุภาพ มีแต่ผู้นี้แหลมกว่าเพื่อนจึงยกให้เป็นอันดับหนึ่งเสีย ๆ อย่างนี้ อย่าง พระสีวลี เป็นผู้มีอติเรกลาภมาก ไปที่ไหนเคลื่อนไปด้วยอติเรกลาภ เครื่องปัจจัยไทยทานต่าง ๆ ไปที่ไหนเคลื่อนไปหมด ยกให้พระสีวลีเป็นผู้มีอติเรกลาภมากในบรรดาสาวกทั้งหลาย พระสีวลีเป็นที่หนึ่ง นี้เรายกมาเพียง ๓ ประเภท นอกนั้นท่านเด่นคนละทาง ๆ ไป นี่หมายถึงกิ่งก้านที่แตกแขนงออกไปไม่เหมือนกัน แต่ความบริสุทธิ์ที่เรียกว่าต้นลำนั้นเหมือนกัน

ที่เราพูดตะกี้ นี้ เราไม่ได้พูดถึงวัตรของสาวกทั้งหลายนะ เราก็พูดตามภาษาของเรากับความที่เราเป็นห่วงพี่น้องทั้งหลายนั่นก็คือว่า ในระยะหรือปัจจุบันนี้รู้ลึกจะมีเราเป็นผู้ที่ออกหน้ากว่าบรรดาพระสงฆ์ทั้งหลาย อันนี้เราก็ไม่ได้เหยียบย่ำทำลายท่านนะ เราปรากฏในสายตาของพี่น้องทั้งหลายก็ปฏิเสธกันไม่ได้ใช้ไหมล่ะ เริ่ม

ต้นมาตั้งแต่นั้น เอ้า เปิดให้ฟังชัดเจน ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ นั้นเป็นวันตัดสินกันระหว่างวัฏจักรกับวิวัฏจักรหรือวิวัฏธรรม ขาดสะบันจากกันในวันนั้นแล้ว ก็เลสหลุดมอดลงไม่มีอะไรเหลือ มีแต่ธรรมทั้งแท่งกระจายครอบโลกธาตุ

นี่หัวใจเพียงหนตัวหนึ่ง มันก็เป็นในหัวใจจะไม่ให้พูดได้ยังไง แต่ก่อนมันไม่เป็นที่บอกว่าไม่เป็นใช้ไหม ก็เมื่อมันเป็นแล้ว มันเป็นอยู่กับเจ้าของ ใครเชื่อไม่เชื่อไม่ได้สนใจกับใคร มันเป็นอยู่กับเจ้าของ จะเอาอะไรมาเชื่อ ไม่เชื่อเจ้าของเชื่อใคร มันกระจ่างขึ้นมา เพียงเท่านั้น มันเป็นอย่างนี้ในหัวใจตั้งที่ท่านทั้งหลายได้ทราบแล้ว นี่แหละที่เราทำประโยชน์ให้โลก ในเบื้องต้นอันนี้เสียก่อน ก็เลสตกเวที ธรรมครองเวที ในวันนั้นเวลาก็บอกเรียบร้อยแล้ว ๕ ทุ่มเป่งพอดี หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ นี่จะลืมไม่ได้เลยเราฟังลึกมากทีเดียว เพราะฉะนั้นพูดเมื่อไรจึงไม่มีคำว่าจิตจาง สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา เพราะธรรมชาตินี้เป็นธรรมเที่ยง

ท่านบอกว่านิพพานเที่ยงคืออะไรฉันใด อันนี้ฉันนั้นอันเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่มีจิต ๆ จาง ๆ อะไรไม่มี อันนั้นเป็นสมมุติ อันนี้คำว่าเที่ยง สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา ตั้งแต่บัดนั้นมา พระสงฆ์ก็พัวพันเราอยู่แล้วตั้งแต่ยังไม่ถึงวันนั้นก็ดี พอหลังจากถวายเพลิงคือ เเผาศพหลวงปู่มั่นเสร็จเรียบร้อยแล้ว บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ที่มีครูบาอาจารย์เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ร่มโพธิ์ร่มไทรได้ฟังลงไปเสีย พ่อแม่ครูอาจารย์มันมรณภาพแล้วจุดสุดท้ายในวันนั้นเผาศพท่าน นั่นแหละที่นี้ว่าเหว่สุดยอดเลย พระสงฆ์องค์เจ้าแตกสานช่านเซ็นหาครุหาอาจารย์ เราก็กาลังหัวเลี้ยวหัวต่อในสามเดือน จากเผาศพไปถึงวันที่ ๑๕ นี่เป็นเวลาสามเดือน อันนี้จิตจะหมุนเป็นธรรมจักร

ฟังให้ดีนะ เวลาเราตายจะไม่มีใครพูด เราจึงบอกว่าเราห่วงพี่น้องทั้งหลายธรรมเป็นธรรมสด ๆ ร้อน ๆ ธรรมพระพุทธรเจ้าเลิศเลอขนาดไหนเอามาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายฟังเวลานี้ โภกพี่น้องทั้งหลายเธอ ฟังซินะ ที่นี้เวลาพ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพไปแล้ว นี่แหละวิงหาครุหาอาจารย์ ไอ้เราตัวถูกเกาะตัวหนึ่ง วิงหลบตลอดเวลาเหมือนผู้ต้องหา เพราะเวลานั้นจะอยู่กับใครไม่ได้แล้ว เป็นเวลาที่ธรรมกับกิเลสพัดกันตลอดเวลา เข้าวงในตลอดด้วย เรียกว่าธรรมจักร

นี่ละธรรมทำงานฆ่ากิเลสโดยลำพังตนเองโดยอัตโนมัติ ถึงขั้นสติปัญญาซึ่งเป็นเรื่องของธรรมสังหารกิเลสแล้วเป็นอัตโนมัติเหมือนกันกับกิเลสทำลายสัตว์โลก กิเลสทำลายสัตว์โลกคิดออกแเง่ใดมุมใด มองเห็นอะไรเป็นกิเลสไปหมด กิเลสออกทำงานไม่ว่าจะเห็นได้ยินได้ฟังคิดอ่านเรื่องอะไรกิเลสจะจูงไป ๆ ๆ นี่คือกิเลสทำงานโดยอัตโนมัติในหัวใจของสัตว์ทั่วแดนโลกธาตุ ที่นี้พลิกกันบีบ การบำเพ็ญคุณงามความดี

ตั้งแต่วันล้มลุกคลุกคลานเหมือนเขาฝึกหัดมวยเรา ที่แรกก็ต่อยกระสอบเตะกระสอบ เสียก่อน ต่อไปก็ต่อยคน แล้วขึ้นเวทีหลวงด้วย เวทีโลกได้ด้วย

ที่นี้การฝึกหัดตัวเองเพื่อเข้าสู่คุณงามความดีต้องฝึกหัด ไม่ฝึกหัดไม่ได้ เราอย่าเข้าใจว่าจะดีเด่นขึ้นนะ คนเราต้องได้รับการฝึกหัด ฝึกหัดไม่ได้พระพุทธเจ้าไม่สอน พระพุทธเจ้าไม่สำเร็จ พระพุทธเจ้าก็ฝึกหัดเสียก่อน สำเร็จมาแล้วก็สอนวิธีฝึกหัดให้เป็นอย่างพระพุทธเจ้า จึงสอนเรื่อย ๆ ที่นี้เวลาเราบำเพ็ญที่แรกมันล้มลุกคลุกคลาน เพราะกิเลสมันรุนแรง กระแสของกิเลสนี้กระแสของน้ำมหาสมุทรสู้ไม่ได้นะ มันรุนแรงกว่านั้น อำนาจของธรรมนี้เหมือนฝ่ามือกั้นมหาสมุทร กระแสของกิเลสมันตีห่าง ๆ เอา หายก็หาย ล้มลุกคลุกคลานหลายครั้งหลายหน มันก็ค่อยลุกได้เร็ว ล้มได้ซ้ำเข้าไป ๆ ต่อไปก็ตั้งไข่ได้

พอตั้งไข่ได้ จิตค่อยเริ่มมีหลัก ๆ แล้วหมุนตัวเข้าเรื่อย นี้เรียกว่าธรรมมีกำลัง จากการบำเพ็ญของเราทั้งหลายทุก ๆ คนเหมือนกันหมดนะ เราอย่าเข้าใจว่าใครจะวิเศษวิโส มันประจำอยู่ในนิสัยวาสนาของตัวเองทุกคนนั่นแหละ ใครจะมีวาสนา แต่การฝึกอบรมนี้ต้องได้ฝึกอบรมเหมือนกัน ที่นี้เวลาพ่อแม่ครูอาจารย์มรณภาพแล้วหมู่เพื่อนเกาะตลอดเวลา เราจึงเป็นเหมือนผู้ต้องหา หลบหลีก อยู่กับหมู่เพื่อนไม่ได้เพราะจิตดวงนี้กับกิเลส ธรรมกับกิเลสอยู่บนหัวใจพัดกันบนเวทีคือหัวใจของเรา ไม่มีเวลาหยุดหย่อนเลย นี้เรียกว่าธรรมทำงานโดยอัตโนมัติ ฆ่ากิเลสอัตโนมัติ ไม่ต้องบิบบไม่ต้องบั้งคั๊บ มีแต่รุ่งเอาไว้ ๆ มันจะไม่หลับไม่นอน ถึงเวลาหลับนอนมันไม่ยอมหลับนอน มันพึดกับกิเลสตลอดเวลา นี้เรียกว่า สติปัญญาเป็นฝ่ายธรรม สังหารกิเลสโดยอัตโนมัติ

ให้ท่านทั้งหลายฟัง หลวงตาบัวตายแล้วไม่มีใครพูดนะคำพูดอย่างนี้ เพราะถอดออกจากหัวใจมาพูด ไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน เวลามันหมุนหมุนอย่างนี้ ตอนหลังจากพ่อแม่ครูอาจารย์มรณภาพไปแล้วยิ่งหมุนใหญ่ แต่ก่อนหน้านั้นก็หมุนอยู่แล้ว ตั้งแต่เวลาท่านป่วยก็หมุนอยู่ แต่มันพะวักพะวนกับท่าน ก็ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย มือหนึ่งต่อย มือหนึ่งจับปากกา มือหนึ่งเขียนอยู่อย่างนั้นนะ มันไม่ได้ปล่อยเต็มที่ ปล่อยเต็มที่มือเขียนเต็มที่ คือว่าไม่มีภาระอะไรแล้ว เอาเต็มเหนี่ยว นั่นแหละตอนเอาเต็มเหนี่ยว บรรดาพระเณรทั้งหลายวิ่งตาม โห่ โดดไปอยู่นั้นได้สองอาทิตย์บ้างสามอาทิตย์บ้าง โดดไปนั้นแล้วโดดไปนั้น ไม่งั้นหมู่เพื่อนติดตาม ถ้าหมู่เพื่อนติดตามไปคนหนึ่งสองคน เป็นเหมือนน้ำไหลป่า สร้างความกังวลให้เจ้าของ ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยในการต่อสู้กับกิเลส เพราะฉะนั้นจึงต้องหลบต้องหลีก ๆ ตลอดเวลาจนกระทั่งถึง ๓ เดือน ตั้งแต่เดือน ๓ เผาศพท่านแล้วกลับมาก็เป็นเดือน ๖ กลับมาวัดดอยธรรมเจดีย์

นี่ละถึงได้มาพัดกันลงที่นั่นขาดสะบั้นลงนั้นแล้ว จากนั้นหมู่เพื่อนก็เกาะเรื่อย ๆ สุดท้ายก็ติดเล็กติดน้อยติดมากเข้า ๆ จนกระทั่งเอาโยมแม่บวชแล้วติดหมด แล้วก็นำพี่น้องทั้งหลายแล้วเลยติดไปทั่วประเทศเลย นี่ละการทำประโยชน์ พี่น้องทั้งหลายก็เห็นเราไม่ได้พูดโอ้อวดอวด บรรดาพระสงฆ์ที่ทำประโยชน์ในปัจจุบันนี้รู้สึกจะเป็นหลวงตาบัวที่ออกมากกว่าเพื่อน แล้วที่นี้ที่ว่าหลวงตาบัวเป็นห่วงก็คือว่า เวลาเราตายแล้วก็ิริยาที่ออกอย่างนี้จะระงับดับไป จะยังเหลือแต่ความรู้สึกที่ได้ยินได้ฟังจากครูจากอาจารย์คือเราที่เคยสอนแล้วเท่านั้น ไม่สด ๆ ร้อน ๆ ต่อไป เพราะจิตใจกับกิเลสมีอยู่ด้วยกัน จะสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดไปไม่ได้นะ ต้องมีจิตมีใจ

ฟังครูบาอาจารย์เวลานี้สด ๆ ร้อน ๆ พอห่างจากท่านไปแล้วมันจะจิตจะจางกิเลสจะเข้ารวมตัวแล้วมัดเรา เหมือนจอกแหนอยู่ในน้ำนั่นแหละ เปิดจอกเปิดแหนออกก็เห็นน้ำ พอปล่อยมือเท่านั้น จอกแหนมันก็หุบเข้ามาปิดหมด อันนี้พอห่างจากครูบาอาจารย์เท่านั้น เรื่องของกิเลสมันก็หุบเข้ามาพลิกหมด เป็นเรื่องกิเลสไปหมด นี่แหละที่ว่าเป็นห่วงพี่น้องทั้งหลายนะ เวลานี้เรายังทำหน้าที่ให้โลกยังได้พอตะเกียกตะกายอยู่ ถึงไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนแต่ก่อนก็ตาม เราก็ได้ทำเต็มกำลังของเรา

จึงได้ประกาศให้ทราบว่า จากนั้นต่อไปเป็นเรื่องของทองคำที่มีอยู่เป็นจุดมุ่งหมายของเราพร้อมกับพี่น้องชาวไทย ๖๒ ล้านคน มุ่งหมายโดยหลวงตาได้เป็นผู้นำ ยังไงก็พยายามจะให้ได้ทองคำ ๑๐ ตันในคราวนี้ นี่เป็นความมุ่งหมายของหลวงตาบัวที่เสียสละทุกอย่างเพื่อชาติเพื่อศาสนาของเรา แล้วก็มาลงจุดรวมที่ว่าอย่างไรก็ขอให้ได้ทองคำ ๑๐ ตันในคราวนี้ เพราะการที่เมืองไทยเราจะล่มจะจมก็เห็นต่อหน้าต่อตาด้วยกัน ถึงขนาดหลวงตาบัวร้องไห้ออกเลยเหียวนะ ทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่จะจม ๆ จะมองหาความจมไม่ทันจะทำยังไง นี่ร้องไห้ออก จากนั้นมาก็ เอ้า เราจะเป็นผู้ให้ได้แค่นั้นก็เอาแหละ เป็นก็เป็นตายก็ตาย ถึงได้ออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายมาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ แล้วเราก็พอลืมหูลืมตาอ้าปากได้บ้างแล้ว

ที่นี้ทองคำ ๑๐ ตันนี้ เราคิดว่าไม่เหลือต่ำกว่าแรงของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นผู้รักชาตินึกเสียสละอยู่แล้ว จะพยายามเก็บหอมรอมริบของแต่ละท่าน ๆ มารวมกันคนละเล็กละน้อย ๆ ยังไงเราแน่ใจว่าทองคำเราจะได้ ๑๐ ตัน ที่นี้พอทองคำได้ ๑๐ ตันแล้ว ไม่บอกลาหลวงตาบัวจะพังลงเองนะ พังเวที เพราะมันกระเสือกกระสนเพื่อทองคำ ๑๐ ตันนี้เท่านั้นเวลานี้ ถึงร่างกายจะอ่อนเพลียมันก็ยังกระเสือกกระสนอยู่ด้วยน้ำใจที่ไม่อ่อนต่อทองคำ ๑๐ ตันนะ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจในจุดนี้ ให้ต่างท่านต่างพยายามกัน

ที่นี้เวลาทองคำเราขึ้นถึง ๑๐ ตันแล้วนี้ จะส่งงามประกาศทั่วโลกภายนอกทั่วถึงกันหมด เช่นเดียวกับเขาทราบเรื่องของเราที่เมืองไทยจะจมในครั้งแรก บอกว่า ๒๕๕๐ พุดไม่ผิด นี้เริ่มจะจม ๆ เด่นขึ้น ๆ เราก็พยายามฟื้น คนทั้งประเทศค่อยลืมหูลืมตาอ้าปากได้บ้าง มาตรการนี้เราก็พอที่จะเอื้อมได้อยู่แล้วในทองคำ ๑๐ ตัน เวลานี้ก็ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว รวมทั้งหมดทองคำเราทั้งที่มอบแล้วและยังไม่มอบเวลานี้ได้ทองคำ ๕ ตัน ๑๓๑ กิโลกรัม หรือ ๕,๑๓๑ กิโลกรัม ต่อจากนี้ไปเราก็จะขยับเข้าเรื่อยให้ถึง ๑๐ ตัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจหลวงตานะ คือหลวงตานี้เห็นใจพี่น้องทั้งหลายเห็นใจขนาดไหน ถึงขนาดเอาคอขาดเลยเที่ยวนะ ไม่ใช่เล่น ๆ

หลวงตาช่วยชาติศาสนาคราวนี้หลวงตาเอาคอเป็นประกันเลย ไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน จะกลัวจะกลัวกับอะไรไม่มี มีแต่จะให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย สละทุกสิ่งทุกอย่าง นี่เป็นหัวใจของหลวงตาที่มีกับพี่น้องทั้งหลาย แล้วก็ขอให้สนองกลับด้วยนะ ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจหลวงตาด้วย เห็นใจชาติของเราซึ่งเป็นชาติที่รักสงวนเต็มหัวใจของทุกคนด้วย แล้วมาบวกกันแล้วรวมลงสู่ทองคำ อย่าให้ต่ำกว่า ๑๐ ตันนะคราวนี้ ถ้าได้ทองคำ ๑๐ ตันแล้ว การหยุดนั้นไม่ต้องบอก มันค่อยจะพังลงเวที่อยู่แล้วหลวงตาหายใจแฉ่ม ๆ ใส่ทองคำ ๑๐ ตันนี้เท่านั้น กรุณาทราบไว้นะ

การเทศนาว่าการใครจะนิมนต์ไปเทศน์ที่ไหนเราก็บอกตรง ๆ เลย เราจะรับให้เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ที่เรารับนี้เราเพื่อทองคำ ๑๐ ตัน พอทองคำ ๑๐ ตันสำเร็จเมื่อไร ใ้เรื่องการรับนิมนต์อะไรมันก็ลืมหูลืมตาไปเองเพราะมันตะเกียกตะกาย กรุณาทราบตามนี้ทุกคน ๆ ให้พยายามตั้งแต่นี้ต่อไป ใครมีมากมีน้อย เอา เราสละเพื่อชาติไทยเราจมไปไหน ถ้ามัวตัวเองซี เงินในกระเป๋าเรามีมาตั้งแต่วันอันวันออกจนกระทั่งวันนี้ มันสร้างความแน่ใจให้เราได้อย่างไรบ้าง แต่เงินของเราที่บริจาคไปเพียงเล็กละเลน้อยเข้าสู่คลังหลวงของเราจะสร้างความลุ่มจมให้เราได้อย่างไร ให้วางใจนี้ เป็นที่แน่ใจของเรา สมบัติเข้าสู่คลังหลวงเราหายใจเต็มปอดได้ทุกคน อะไรก็ตามเข้าสู่จุดศูนย์กลางนี้แล้ว คนไทยเราหายใจได้เต็มปอด ๆ ทุกคน จึงขอให้พยายามทุกคน ไม่อย่างนั้นไม่ได้นะ หลวงตานี้อ่อนเต็มที่แล้ว

นี่ก็พูดถึงเรื่องว่าเวลาหลวงตาตายแล้วจะไม่มีใครแสดงอย่างนี้นะ บรรดาท่านเหล่านั้นท่านก็เก็บไปตามนิสสัยวาสนาของใครของเรา ใ้เราก็เป็นไปตามนิสสัยวาสนาของเราที่จะช่วยชาติบ้านเมืองมากน้อยเพียงไร เราก็ตะเกียกตะกายตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็นนี้แหละ เวลาหลวงตาตายไปแล้ว ที่นี้หลวงตาไม่ได้มาเทศน์อย่างนี้อีกนะ จึงเป็นห่วงพี่น้องทั้งหลายมาก ให้พากันตั้งอกตั้งใจสั่งสมคุณงามความดีไว้ให้ดี

ใจนี้เป็นสำคัญมากนะ ใจนี้ไม่เคยตาย ให้จำคำนี้ให้ดี เรื่องร่างกายนี้มันแตกมันดับได้ทั้งนั้น ออกจากร่างนี้เข้าสู่ร่างนั้น ออกจากร่างมนุษย์ถ้าสร้างบาปสร้างกรรมลงเป็นร่างเปรตร่างผีก็ได้ ถ้าเราสร้างคุณงามความดีผูกขึ้นเป็นร่างเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมได้ไม่สงสัย เพราะการทำดีทำชั่วให้ผลเสมอกันตั้งแต่ไหนแต่ไรมา เรียกว่าไม่มีครีไม่มีล้าสมัยทั้งสองอย่าง ทำบาปได้บาปวันยังค่ำ ทำบุญได้บุญวันยังค่ำ ผลเป็นของตัวเองทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วนั้นแหละ ให้พากันอุตสาหะพยายามต้อกต้อใจนะ เรื่อยล้ามีเนื้อล้ามีตัวว่ามาเป็นมนุษย์ก็มากุมใจอยู่กับมนุษย์ คำว่ามนุษย์ไม่ได้พาเราไปหาความสุขความทุกข์ได้นะ ความคิดบาปคิดบุญต่างหากนะ คิดทางบาปมันจะพามนุษย์นี้จม ความคิดชั่วมันจะทำมนุษย์คือเรานี้ให้จม ความคิดในทางดีสร้างในความดีจะพามนุษย์เรานี้ขึ้นให้หลุดพ้นจากทุกข์ได้โดยประการทั้งปวง เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น

พระพุทธเจ้าท่านตั้งสมณศักดิ์ให้สาวก ๘๐ องค์ นั้นท่านเป็นสาวกอรหันต์ ตั้งไว้แล้วจึงเป็นเครื่องประดับตลอดเลย ไม่มีทรุด แต่ตั้งให้ถึงขยะอย่างพวกเรา เช่น ตั้งให้หลวงตาบัวนี่ไม่เป็นท่าละ หลวงตาบัวเดี๋ยวนี้นี้เป็นพระธรรมวิสุทธิมงคล ไม่ได้พูดสักทีมีแต่บทเวลาจะพูดถึงชื่อเจ้าของอย่างหลวงตาบัวไม่เป็นท่าละ มาตั้งให้ถึงขยะ ท่านตั้งให้เลยเอามาประดับถึงขยะเลยกลายเป็นขี้ไปเลย พระพุทธเจ้าท่านตั้งให้พระสาวก พระสาวกท่านพอแล้วท่านจะหลงอะไร ท่านไม่หลง ตั้งเท่าไรท่านก็ไม่หลง เป็นส่วนเศษส่วนเลยส่วนเกินเสียทั้งนั้น ไม่มีอะไรจะเลิศเลอยิ่งกว่าส่วนที่พอแล้ว อันนั้นพอแล้วความเป็นพระอรหันต์ตั้งเป็นเครื่องประดับ ท่านก็เทศน์สำหรับผู้มาตั้งท่าน ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตลอดไป

แต่มาสมัยปัจจุบันนี้มันล้ามีเนื้อล้ามีตัว ดินเหนียวติดหัวก็ว่าตัวมีหงอนไปเสีย เลยทำลายผู้มาตั้ง อันนี้คนต่ำ ๆ หรือมาตั้งให้เป็นใหญ่เป็นโตทุกวันนี้นะ ผู้ใหญ่มาตั้งแล้วถ้าอย่างพระพุทธเจ้าตั้งพระสาวก สาวกทั้งหลายเทศน์พระพุทธเจ้าด้วยการปฏิบัติและความบริสุทธิ์ในใจท่าน แต่ปัจจุบันนี้มันไม่ได้เอาอันนี้เทศน์ มันเอามูตรเอาคุณเทศน์ เอานี้เป็นดินเหนียวติดหัวว่าตัวมีหงอนแล้วก็โอ้อ่าฟูฟ่าเสีย นี่มันเสียตรงนี้นะ ผิดกัน ถ้าว่าพูดมาหาตำแหน่งหลวงตาบัวที่ไรแล้วเป็นบ้าทุกที่หลวงตาบัว ย้อนมาถามชื่อเจ้าของก็ไม่รู้

นี่ก็บอกแล้วใครอยากไปกราบเจ้าคุณบัวก็ให้ไปกราบข้างบน ข้างบนมีพัดเจ้าคุณบัว ๒ พัดอยู่นั้นนะ พัดชั้นราช พัดชั้นธรรมอยู่ข้างบน หลวงตาบัวอยู่ข้างล่าง ถ้าใครอยากกราบเจ้าคุณบัวก็ให้ไปกราบข้างบนศาลานะ มีพัดเจ้าคุณบัวอยู่โน้น ถ้าใครอยากกราบหลวงตาบัวก็ให้มากราบที่ใต้ถุนศาลาเราว่า เลยไม่มีใครขึ้น มากกราบตั้งแต่หลวงตาบัว เป็นอย่างนั้นนะ เลยไม่ไปกราบเจ้าคุณบัว ก็อย่างวานะ ตั้งแต่เจ้าคุณบัวเอง

ยังไม่เห็นขึ้นไปกราบเจ้าของ ก็จะทำให้คนอื่นเขาไปกราบยังงี้ใช้ไหม เจ้าของเองยังไม่ขึ้นนะ ไม่ขึ้น ไม่ไปสนใจเลย เรบอกแต่คนอื่นให้เขาไปกราบ เขาก็คนเขาจะไปทำไมใช้ไหมล่ะ เราไม่ขึ้นเขาก็ไม่ขึ้น

อย่างสมณศักดิ์มีมาตั้งแต่ดั้งเดิม จึงถืออันนั้นเป็นคติตัวอย่างมาเรื่อย ๆ แต่มันพลิกตัวอย่างกลายเป็นตัวอย่างชั่วไปเสีย เป็นส่วนมากนะเวลานี้ ไม่ได้รู้เนื้อรู้ตัวว่านี่ท่านได้เทิดขึ้นมาบูชาบุญคุณของเราที่สร้างความคิด ให้มีแก้ไขสร้างความคิดให้มากขึ้นกว่านี้ ๆ ตามสิ่งที่มาเทิดนี้ มาเทิดคืออะไร ตั้งสมณศักดิ์ให้ มันพลิกตาลปัตรไปเสีย

เอาละนะ เลิกละ ไปละนะผู้ว่านะ ก็ดีละห่างกันบ้างก็ไม่ใช่ไรละ เพราะต่างคนต่างทำประโยชน์ให้ชาติ ทางนี้ก็อยู่ทางนี้ ทางโน้นก็อยู่ทางโน้นทำประโยชน์ให้ชาติด้วยกัน ถึงจะหนักบ้างเบาบ้างก็ทนเอาละทั้งสอง คุณนายก็ทนเอา เข้าใจ เป็นธรรมดา ทนเอาเราทำประโยชน์ให้ชาติจะว่ายังไง จะไปหาคนนั้นคนนี้จับมาทำประโยชน์ มันไม่ได้ นะ คนไม่สมควรทำประโยชน์ยังงั้นมันก็เป็นประโยชน์ไม่ได้ ผู้ที่คัดเลือกมาก็เป็นคนเช่นไรเราก็รู้แล้ว คัดเลือกมาให้ทำงานเป็นยังงั้น นั่นแหละเป็นคนดีเป็นผู้ใหญ่จึงเป็นได้ยาก ต้องการความดีประกอบถึงเป็นไปได้

อย่างท่านผู้ว่ามาทำนี้ ให้พวกเราเป็นผู้ว่าได้ไหม ถูกเขาไล่ตีแหลกหมดพวกนี้ เขาไม่ยอมรับความเป็นผู้ว่าละชิ เขาจะเอาไม้ไล่ตี แต่ผู้ว่าเราท่านเย็นสบาย แมแต่ในวัดไม่เห็น ๒-๓ วัน หือ ผู้ว่าไปไหนนี่ยังถาม ใครไปเอาไม้ไล่ตีผู้ว่าที่ไหน ใช้ไหมล่ะ มันก็ต่างกันอย่างนั้น อย่างคุณนายมาวันนี้ก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ก็ลูกศิษย์ด้วยกันทั้งสองยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่เห็นเอาไม้ไล่ตี นี่ละมันต่างกันอย่างนี้แหละ ความดีมันสมประกอบกับแต่ละราย ๆ ของบุคคล ตามวาสนาของคน ๆ เอาละนะ ที่นี้นะ เลิก ๆ ๆ พุดแล้ว จบไม่เป็น

หลวงตา : ไปกันแล้วหรือ จะกลับรถใคร ขับรถเป็นไหม

ลูกศิษย์ : ไม่เป็นค่ะ

หลวงตา : ไม่เป็น เอาไปฆ่า ไม่เป็นทำมันหนักหนาเขา สองคนสาม

คนเขาขับแทบเป็นแทบตาย เรานอนเป็นซุงใช้ไม่ได้ พวกกันไปสงบเย็นใจสบาย นะ อย่าลืมพุทธโธ ไปไหนพุทธโธ สติดีละ พอคำว่า พุทธโธ อัมโม สังโฆ สติจะมี สตินี้มันจะชาน ออกรับผิตชอบทุกอย่างได้ทันการ ๆ ถ้าธรรมดาคิดเรื่องใดมันจะถ่อยนะจิต ถ้าคิดเรื่องธรรมไม่ถ่อย พอระลึกถึงธรรมปีบสติจะมา สติมันจะรอบตัวของมัน สติจึงเป็นของสำคัญมากนะ เอาละ

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com